

Stellingen ter verkrijging van den graad van doctor in het Romeinsch en Hedendaagsch Regt

<https://hdl.handle.net/1874/274762>

STELLINGEN

TER VERKRIJGING VAN DEN GRAAD VAN

DOCTOR IN HET ROMEINSCH EN HEDENDAAGSCH REGT,

AAN DE

HOOGESCHOOL TE UTRECHT,

NA MAGTIGING VAN DEN RECTOR MAGNIFICUS

DR. W. KOSTER,

gewoon Hoogleeraar in de Geneeskunde,

MET TOESTEMMING VAN DEN ACADEMISCHEN SENAAAT

EN

VOLGENS BESLUIT DER RECHTSGELEERDE FACULTEIT,

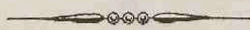
TE VERDEDIGEN

OP WOENSDAG DEN 8sten MEI 1867, DES NAMIDDAGS TEN 2 URE,

DOOR

JOHANNES EUGENIUS HENNY,

GEBOREN TE ARNHEM.

ARNHEM,

Is. AN. NIJHOFF & ZOON.

1867.

STILLING

THE UNIVERSITY OF THE STATE OF NEW YORK

DIVISION OF THE STATE EDUCATION DEPARTMENT

PROFESSOR OF MATHEMATICS

IN THE STATE UNIVERSITY OF THE STATE OF NEW YORK

DR. W. K. OSTER

PROFESSOR OF MATHEMATICS

THE UNIVERSITY OF THE STATE OF NEW YORK

STATE UNIVERSITY OF THE STATE OF NEW YORK

ALBANY

THE UNIVERSITY OF THE STATE OF NEW YORK

JOHANNES EUGENIUS HENRY

DEPARTMENT OF MATHEMATICS

ALBANY

H. W. RICHARDSON & SONS

1887

III

STELLINGEN.

VI

I.

Nulla est antinomia inter fr. 51 pr. D. de procuratoribus (III, 3) et const. 1 C. de fideiusoribus minorum (II, 24).

II.

Qui interdicto vi aut clam utitur non tantum vim vel factum clandestinum, verum etiam ius suum probare debet.

III.

Si donatio inter vivos propter ingratum donatarii
animum revocatur, hic fructus tantum ex die
revocationis perceptos reddere debet.

IV.

Jure Romano post sententiam absolutoriam na-
turalis obligatio remanet.

V.

Egredie Windscheid, Lehrbuch des Pandecten-
rechts, § 105: Die Zeit ist eine Macht, der sich
kein menschliches Gemüth entziehen kann; was
lange bestanden hat, erscheint uns bloß deswegen,
weil es bestanden hat als ein festes Unumstös-
liches; es ist ein Uebel wenn wir uns in dieser
Erwartung getäuscht finden.

VI.

In art. 142 B. W. sluiten de woorden: „vrije toestemming” en „volkomene vrijheid” evenzeer bedrog als dwang uit. Alzoo kan volgens ons recht de wettigheid eens huwelijks, tot hetwelk de toestemming van een der echtgenooten door bedrog is verkregen, worden betwist door dengene, wiens toestemming alzoo verkregen is.

VII.

De regtsvordering van art. 619 B. W. tot herstelling in het bezit in geval van gewelddadige ontzetting, kan slechts worden ingesteld door hem, die het bezit in den zin der wet heeft gehad, niet ook door hem, die eenvoudig houder is geweest.

VIII.

Er is geen strijd tusschen de art. 884 en 957 B. W.

IX.

Eene actie tot schadevergoeding alleen, op grond van wanpraestatie eener overeenkomst, is ontvankelijk, zonder dat daarbij de ontbinding van die overeenkomst gevraagd wordt.

X.

Art. 1303 B. W. verhindert niet, dat hij, ten wiens opzichte ecne verbindtenis niet is nagekomen, met zijne vordering tot ontbinding en schadevergoeding wegens wanpraestatie kan vereenigen eene vordering tot nakoming van de bereids voor zijne partij uit de verbindtenis ontstane verpligtingen.

XI.

In art. 1513 B. W. slaan de woorden „het verkochte goed” op eene zekere en bepaalde zaak. Bij gevolg moet de levering van verkochte goederen, die slechts in genere bepaald zijn, bij gebreke van overeenkomst omtrent de plaats dier levering, geschieden volgens art. 1429 al. 2 B. W.

XII.

Onder de in art. 1919 B. W. gestelde voorwaarden levert het koopmansboek tegen den niet koopman bewijs op, ook ten aanzien der daarin vermelde leverantiën, zoodat deze bij ontkenenis niet eerst van elders behoeven te worden bewezen.

XIII.

Art. 437 W. v. K. moet limitatief, niet enuntiatief worden opgevat.

XIV.

De houder van eenen wissel krachtens onvolledig endossement is bij weigering van betaling door den betrokkene niet gerechtigd de betaling van den wissel ten eigen name te vorderen.

XV.

Indien in een der gevallen, bedoeld bij art. 324 W. v. B. R., het O. M. niet is gehoord, is er grond voor cassatie wegens schennis van de wet.

XVI.

Ten onregte heeft de H.-R. bij arrest van 11 Sept. 1844 (v. d. Honert, Burgerl. regt, VI, bl. 1) aangenomen, dat de termijn van 3 maanden, bedoeld bij art. 47 W. v. B. R., geschorst wordt door de vacantie.

XVII.

De opposant tegen een dwangbevel van het bestuur der registratie is in iudicio als eischer te beschouwen.

XVIII.

Naar ons regt kan het O. M. den gefailleerde nog na de homologatie van het accoord, als de rehabilitatie, waarvan in art. 850 W. v. K. sprake is, niet heeft plaats gehad, wegens bankbreuk vervolgen.

XIX.

Het ware wenschelijk, indien de doodstraf van art. 381 C. P., even als in Frankrijk geschied is, vervangen werd door de straf, gelijkstaande met eeuwigdurenden dwangarbeid.

XX.

De medepligtige moet naar ons Strafwetboek wel, maar de iure constituendo niet dezelfde straf ondergaan als de dader, wanneer de persoonlijke hoedanigheid van dezen de straf verzwaaart.

~~XXV~~
XXI.

De uitspraak van den Kantonregter of van de regtbank, oordeelende in strafzaken, over eene daad, die geene overtreding of wanbedrijf oplevert, is niet vatbaar voor hooger beroep.

~~XX~~
XXII.

Men is ontvankelijk in cassatie bij verkeerde toepassing of schending van costumier ongeschreven regt.

~~XX~~
XXIII.

Naturalisatie is persoonlijk en strekt zich dus niet uit tot de kinderen van den genaturaliseerde.

XXIV.

Teregt zegt Montesquieu, *Esprit des lois*, XIII, 12:
„On peut lever des tributs plus forts à proportion
de la liberté des sujets; et l'on est forcé de les
modérer à mesure que la servitude augmente.”

XXV.

Alle pogingen tot vermeerdering der bevolking
zijn nutteloos, zoo zij niet tevens vergezeld gaan
van vermeerdering der middelen van bestaan.

XXVI.

Het is te betreuren dat de rijks-commissie voor
statistiek, ingesteld bij koninklijk besluit van 5 Nov.
1858, sedert 1862 is opgeheven.

1876459

XXVII.

Het systeem der directe verkiezingen verdient ver de voorkeur boven dat van de indirecte.

XXVIII.

Een hooge census is boven een lagen te verkiezen, mits het kiesregt ook worde toegekend aan allen, die door den stand, waartoe zij behooren, of den graad, dien zij verkregen hebben, geacht kunnen worden tot uitoefening daarvan geschikt te zijn.

XXVI.